

Saamme valtakunnan, joka ei järky

*”Me saamme valtakunnan, joka ei järky. Ol-
kaamme sen vuoksi kiitollisia, kiittäkäämme
Jumalaa ja palvelkaamme häntä hänen tah-
tonsa mukaisesti, kunnioituksen ja pyhän pelon
tuntein[.]” (Hepr. 12:28.)*

Avaintekstit:

Hepr. 12:18–29;
2. Moos. 32:32;
Dan. 7:9, 10, 13–22;
Hagg. 2:6–9, 20–22;
Ps. 15:5;
Ps. 16:8;
Hepr. 13:15, 16.

Tämän viikon tekstimme, Hepr. 12:18–29, on koko kirjeen huippukohta, ja siinä vedetään yhteen kirjeen pääajatus toistamalla jo alussa esitettyä ajatusta: Jumala on puhunut meille Poikansa persoonassa, ja meidän on kiinnitettävä huomiomme tarkasti häneen (Hepr. 1:1, 2; 12:25). Kuvaus Jeesuksesta Hepr. 12:22–24 tekee yhteenvedon kirjeessä esitetyistä Jeesusta koskevista väitteistä: Jeesus on uuden liiton välittäjä ja hänen verensä tarjoaa pelastuksen uskoville. Hänen papillinen ja kuninkaallinen tehtävänsä meidän hyväksemme antaa taivaan joukoille aiheen juhlia. Lopuksi Hepr. 12:25–29 sisältää viimeisen kehotuksen, johon kehotukset huipehtuvat: Jumalan tuomio lähestyy. Sen myötä hänen vihollisensa tuhotaan, mutta oman kansansa hän julistaa syyttömäksi ja antaa heille valtakunnan (Hepr. 12:28, 29).

Loppu vakuuttaa uudelleen Jeesuksen ristin ansioiden merkitystä ja ohjaa uskovat kiinnittämään katseensa Jeesuksen voittoon, joka saa täyttymyksen hänen toisessa tulemisessaan. Paavali käytti Danielin kirjan 7. luvusta tuttua kuvakieltä muistuttaakseen lukijoitaan siitä, että Jeesus on saanut valtakunnan Jumalalta, tuomarilta (Dan. 7:9–14), ja että hän aikoo jakaa valtakuntansa uskovien kanssa – Korkeimman pyhien kanssa, jotka saavat valtakunnan ja ottavat sen haltuunsa ikuisesti (Dan. 7:18).

19.–26.3. Nuorten rukousviikko

19.3. Global Youth Day

Tämä tutkistelu on sapatiksi 19.3.2022

OLETTE TULLEET SIIONIN VUOREN JUURELLE

Lue Hepr. 12:22-24. Mitä Paavali tässä kuvailee?

Heprealaiskirje vakuuttaa, että olemme tulleet Siionin vuoren juurelle ja saamme osallistua suureen juhlaan. ”Te sitä vastoin olette tulleet Siionin vuoren ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin, kymmenientuhansien enkelien ja juhla joukon luo[.]” (Hepr. 12:22, RK 2012.) Olemme tulleet sinne edustajaamme Jeesukseen kohdistamamme uskon kautta. Juhlasta löydämme lukemattomia enkeleitä, itse Jumalan ja Jeesuksen, johon juhla keskittyy. Tulemme osana juhlaa viettävää esikoisten seurakuntaa (Hepr. 12:23.) Nimmemme on kirjoitettuna taivaan kirjaan, jossa Jumalan omat on lueteltu (2. Moos. 32:32; Ps. 56:9; Dan. 12:1; Mal. 3:16; Luuk. 10:20; Ilm. 13:8; 17:8.)

Olemme ”esikoisia”, koska jaamme perinnön vertaansa valla olevan Esikoisen, Jeesuksen, kanssa (Hepr. 1:6). Emme ole siis tulleet vieraina, vaan kansalaisina (vrt. Fil. 3:20). Meitä kuvataan myös täydellisiksi tulleina vanhurskaina henkinä (Hepr. 12:23, RK 2012). Ilmaus on kielikuva, jossa yksi ihmisyysiemme piirre edustaa kokonaisuutta. Se on vastaava kuin ilmaus ”henkien Isä” (ks. Hepr. 12:9, VKR), jolla viitataan Jumalaan meidän kaikkien hengellisen ulottuvuuden omaavien ihmisolentojen isänä.

Juhlallinen kokoontuminen on Jeesuksen virkaanastujaisjuhla hänen kuninkaallisen hallintavaltansa ja papillisen toimintansa alkamisen sekä uuden liiton alun kunniaksi. Heprealaiskirjeessä Siionin vuori on paikka, jossa kaikki edellä mainitut asiat tapahtuvat. Kolmessa Psalmassa, joita lainataan Hepr. 1:5-14, kuvataan Pojan valtaistuimelle astumista. Niissä mainitaan Siionin vuori paikkana, jossa se tapahtuu (Ps. 2:6, 7; 110:1, 2; 102:22-28).

Siionin vuori oli paikka, jossa Pojasta tehtiin ”pappi ikuisesti” (Hepr. 5:6). Ilmaus ”pappi ikuisesti” on lainaus Psalmista 110:4. Psalmin 110 mukaan Pojan asettaminen ylipapin virkaan tapahtuu Siionin vuorella (Ps. 110:2). Lopuksi, Heprealaiskirjeen sanoma on se, että Jeesuksen papiksi vihkiminen on merkinä myös uuden liiton alkamisesta (Hepr. 7:11-22). Siionin vuori on paikka, jossa uusi liitto vahvistettiin. Hepr. 12:22-24 kuvailee sitten juhlallista kokoontumista, joka järjestettiin taivaassa, kun Jeesus nousi sinne.

Millä käytännöllisillä tavoilla voimme juhla Jeesusta?

**OLETTE
TULLEET
JUMALAN,
KAIKKIEN
TUOMARIN,
LUO**

Lue Hepr. 12:23. Jos tämä on juhla, miksi Jumala kuvataan tuomarina? Miten tuomari voi olla osallisena tai syynä juhlintaan? Lue myös Dan. 7:9, 10, 13-22.

Hepr. 12:22-24 kuvattu juhlinta viittaa tulevaan tuomioon. Jumala, tuomari, toimii puheenjohtajana. Kirjat avataan ja kirjoihin perustuva tuleva tuomio on se, että Jumalan kansa saa valtakunnan (Hepr. 12:28).

Tämä näkymä tuo mieleen sen suuren, ennen Jeesuksen paluuta tapahtuvan tuomion kuvauksen, josta Danielin kirjan 7. luku puhuu. Siinä kuvataan tuomiokohtausta, jossa Jumala, tuo Ikaikainen (Dan. 7:9), istuu tulen liekeistä muodostuvalla valtaistuimella ja häntä ympäröivät ”tuhannet ja taas tuhannet” enkelit (Dan. 7:10). Kirjat avataan (Dan. 7:10) ja tuomio on suosiollinen Korkeimman pyhille, jotka saavat haltuunsa valtakunnan (Dan. 7:22, VKR).

Samoin Hepr. 12:22-29 kuvaa tuomionäkymää Siionin vuorella, taivaallisessa Jerusalemissa, jossa ”Jumala, kaikkien tuomari” on ”kymmenientuhansien enkelien” (RK 2012) ympäröimänä. Näkymä on myös tulenhehkuinen (Hepr. 12:29). Siihen liittyy kirja, koska pyhät on kirjattu sinne (Hepr. 12:23), mikä tarkoittaa suosiollista tuomiota pyhille.

Jeesus on tapahtuman keskiössä (Hepr. 12:24). Hepr. 2. luvussa hänet kuvattiin Ihmisen Pojaksi, joka on ”kuoleman tuskat [meidän puolestamme] kärsittyään ’seppelöity kirkkaudella ja kunnialla’” (Hepr. 2:9). Hepr. 2:10 mukaan Ihmisen Poika (ks. Hepr. 2:6, RK 2012) kärsi voidakseen ”tuoda paljon lapsia kirkkauteen”, toisin sanoen, jotta uskovat voitaisiin myös seppelöidä ”kirkkaudella ja kunnialla” (Hepr. 2:7). Poika on tuonut nyt uskovia Siioniin, taivaalliseen Jerusalemiin, uuden liiton kautta (Hepr. 12:22-24), jossa valtakunta luvataan heille (Hepr. 12:28).

Tämä tuomio on siis todella hyvä uutinen uskoville, koska se on heille suotuista ja vapauttava. Tuomio kukistaa heidän vastustajansa, tuon lohikäärmeen, joka on ollut niiden kauhistuttavien petojen takana, jotka ovat vainonneet uskovia menneisyydessä (Dan. 7) ja vainoavat heitä tulevaisuudessa (Ilm. 13).

Miten kolmen enkelin sanomassa esitetty Jumalan tuomio on hyvä uutinen tälle ajalle? (Ilm. 14:6, 7; vrt. 5. Moos. 32:36; 1. Aik. 16:33-35)?

HÄN PANE TAIVAAN JA MAAN JÄRKKY- MÄÄN

Kuvailtuaan juhlavaa kokoontumista taivaassa Paavali kehottaa lukijoita kiinnittämään huomionsa Jumalan ääneen, koska Jumala aikoo panna "[v]ielä viimeisen kerran – – maan järkkymään, enkä vain sitä, vaan myös taivaan" (Hepr. 12:26). Paavali sanoo, että vaikka Jeesus oli jo noussut valtaistuimelle, meidän pelastustamme ei ole viety loppuun. Meidän tulee olla tarkkoina, sillä tärkeä tapahtuma on vielä tulossa.

Vertaa Hagg. 2:6-9, 20-22; Ps. 96:9, 10; Ps. 99:1 ja Hepr. 12:26, 27. Mikä tarkoitus on sillä, että Jumala panee taivaan ja maan järkkymään? Mitä se tarkoittaa?

Vanhassa testamentissa maan järjestyttäminen oli yleinen kuvaus Jumalan läsnäolosta, kun hän saapuu vapauttamaan kansansa. Kun Debora ja Barak taistelivat Siseraa vastaan, Jumala taisteli taivaasta heidän puolestaan (Tuom. 5:20). Sitä kuvailtiin voimakkaana maanjäristyksenä, maan ja vuorten järkkymisenä Jumalan läsnäolon tähden (Tuom. 5:4, 5). Löydämme saman kuvauksen läpi Vanhan testamentin aina, kun Jumala nousee vapauttamaan sorretut (Ps. 68:8, 9; 60:4; 77:18, 19). Maan järjestyttäminen oli merkki Jumalan tuomiossa hänen vakuuttaessaan hallintavaltaansa maan kansojen yli. Profeetat ennustivat, että näin tapahtuisi Herran päivänä (Jes. 13:13; 24:18-23).

Heprealaisille maan ja taivaan järkkyminen viittaa Jumalan vihollisten tuhoutumiseen. Sen Jumala lupasi silloin, kun Jeesus asetettiin valtaistuimelle. Jumala sanoi hänelle: "Istu oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi." (Hepr. 1:13, VKR). Jeesus oli siis kukistanut vihollisen (Hepr. 2:14-16) ja hänet oli asetettu valtaistuimelle (Hepr. 1:5-14), mutta vihollisia ei ole vielä tuhottu (Hepr. 10:11-14; 1. Kor. 15:23-25).

Jumala tulee kuitenkin tuhoamaan viholliset tulevaisuudessa, kun hän panee taivaan ja maan järkkymään. Niiden järjestyttäminen tarkoittaa niiden maallisten valtojen tuhoamista, jotka vainoavat Jumalan kansaa, ja ennen kaikkea pahan vallan tuhoamista (Paholainen ja hänen enkelinsä), jotka seisovat maallisten valtojen takana ja hallitsevat niitä.

Miksi lupaus siitä, että eräänä päivänä oikeus toteutuu ja maailmaamme hallinnut pahuus tuhoutuu, on niin toivoa antava meille kaikille, erityisesti niille, jotka ovat kärsineet suoraan pahan käsissä?

VALTA- KUNTA, JOKA EI JÄRKY

Jumala on ilmoittanut, että hän panee taivaan ja maan järkkymään, mikä tarkoittaa, että hän tulee tuhoamaan viholliskansat. On kuitenkin asioita, jotka eivät järky ja joita ei tulla tuhoamaan.

Vertaa Ps. 15:5; 16:8; 21:8; 62:3; 112:6 ja Hepr. 12:27. Mitkä ovat niitä asioita, jotka eivät järky?

Monet nykyajan tulkinnat kohdasta Hepr. 12:27 esittävät, että taivaan ja maan järkkyminen tarkoittaa, että ne hävitetään kokonaan ja ikuisiksi ajoiksi.

Raamattu tekee kuitenkin selväksi, että Jumala tulee luomaan uuden taivaan ja uuden maan (Jes. 65:17; Ilm. 21:1-4), ja meidät herätetään kuolleista ja me saamme uuden ruumiin (1. Tess. 4:13-17; Fil. 3:20) tämän maan päällä. Niinpä järkkyminen merkitseekin luomakunnan puhdistamista ja uudistamista, ei sen poistamista kokonaan. Maailma luodaan uudeksi ja lunastetut tulevat asumaan siellä.

On silti asioita, jotka eivät järky eivätkä voi järkkä. Vanhurskaat kuuluvat niihin. Heitä ei saada järkkymään, koska he luottavat Jumalaan. Luoja ylläpitää heitä ja takaa heidän selviytymisensä.

Heprealaiskirjeessä pysyvyys ja vakaus liitetään Jeesukseen. Hepr. 1:10-12 sanoo Jeesuksesta: ”Sinä, Herra, laskit alussa maan perustukset, sinun kättesi työtä ovat taivaat. Ne katoavat, mutta sinä pysyt. Ne kaikki kuluvat kuin vaate, sinä käärit ne kokoon kuin päällysviitan, ne vaihdetaan niin kuin vaate. Mutta sinä olet iäti sama, sinun vuotesi eivät lopu.” Heprealaiskirjeessä sanotaan myös, että Jeesuksen pappeus säilyy ikuisesti (Hepr. 7:3, 24) kuten lunastettujen perintökin (Hepr. 10:34). Viimeisellä tuomiolla ne, jotka ovat Jeesuksessa, eivät järky (vrt. Ps. 46:6).

Hepr. 12:28 sanoo myös, että me saamme valtakunnan, joka ei järky. Tällä viitataan Dan. 7:18, jossa sanotaan, että pyhät ”ottavat haltuunsa kuninkuuden ikuisuuksien ikuisuuteen saakka”. Kyse on siitä valtakunnasta, joka ei ikinä tuhoudu (Dan. 2:44). Tämä valtakunta kuuluu Pojalle, mutta hän jaa sen meidän kanssamme. Ilm. 20:4 sanoo, että tulemme tuomitsemaan hänen kanssaan pahan vallat, jotka vainosivat meitä (1. Kor. 6:3).

Miten hyvin voit tällä hetkellä ja j millaisia valintoja sinun tulee tehdä saadaksesi apua? (Ks. Ef. 4: 4.)

OLKAAMME KIITOLLISIA

Heprealaiskirje päättää tämän osuuden huomauttamalla, että oikea tapa reagoida kaikkiin Jumalan hyväksemme tekemiin ihaniin asioihin on ilmaista kiitollisuutta osoittamalla hänelle hänen tahtonsa mukaista palvontaa.

Vertaa Hepr. 12:28 ja Hepr. 13:15, 16. Miten voimme uhrata Jumalalle hänen mielensä mukaisesti?

Vanhan liiton järjestelmässä eläinuhrit olivat tapa, jolla ihmiset osoittivat katumustaan ja kiitollisuuttaan, mutta kyseisten uhrien oli määrä olla vain merkki uhrin tuoneen ihmisen sydämessä vallitsevasta kiitollisuudesta ja katumuksesta. Jumala teki Psalmeissa ja profeettojen kautta selväksi, että se, mikä häntä todellisuudessa miellytti, ei ollut eläinten veri, vaan kiitollisuus, hyvät teot ja palvojiensa sydämen vanhurskaus (Ps. 50:7-23; Jes. 1:11-17).

Paavali kutsuu meitä palvomaan Jumalaa taivaallisessa pyhäkössä uhraamalla ylistystä, synnintunnustusta, kiitosta ja hyviä tekoja, jotka ovat sitä todellista palvontaa, josta hän iloitsee. Uhraamme näitä uhreja maan päällä, mutta ne otetaan vastaan taivaassa Jumalalle mieluisana uhrina. Tämä kehoitus pitää sisällään kaikki aiemmin kirjeessä esitetyt kutsut tunnustaa Jeesuksen nimeä (Hepr. 3:1; 4:14; 10:23) ja jatkaa hyvien tekojen tekemistä (Hepr. 6:10-12; 13:1, 2, 16).

Paavalin kutsu lukijoilleen kiittää Jumalaa ja palvella ”häntä hänen tahtonsa mukaisesti” (Hepr. 12:28) tarkoittaa, että uskovat ovat nyt todella pappiskansa, joka on tehty täydelliseksi ja pyhitetty Jeesuksen uhrin kautta (Hepr. 10:10-14, 19-23). Tämä täyttää Jumalan alkuperäisen tarkoituksen Israelin nähden, että he olisivat pappiskansa, jonka kautta hän voisi ilmoittaa hyvän uutisen pelastuksesta maailmalle (2. Moos. 19:4-6; 1. Piet. 2:9, 10; Ilm. 1:6; 5:10).

Hepr. 13:1-6 kuvailee käytännön tasolla, mitä hyvän tekeminen ja omastaan jakaminen tarkoittavat: veljesrakkauden osoittamista, aivan kuten Jeesus osoitti veljellistä rakkautta meitä kohtaan (Hepr. 2:11, 12); vieraanvaraisuutta; vankien ja pahoinpideltyjen luona vierailamista (Hepr. 13:3, VKR) sekä aviorikoksien ja ahneuden torjumista.

Miksi on tärkeää ajatella hyvien tekojen tekemistä ja omastamme jakamista osana Jumalan palvontaa?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Niinä tuhattena vuotena, jotka ovat ensimmäisen ja toisen ylösnousemuksen välillä, pidetään jumalattomien tuomio. Apostoli Paavali viittaa tähän tuomioon Kristuksen toista tulemistä seuraavana tapahtumana, kun hän kirjoittaa: ’Älkää sentähden lausuko mitään tuomiota, ennenkuin aika on, ennenkuin Herra tulee, joka myös on saattava valoon pimeyden kätköt ja tuova ilmi sydänten aivoitukset’ (1 Kor. 4:5). Daniel todistaa, että vanhaikäisen tullessa ’oikeus annettiin Korkeimman pyhille’ (Dan. 7:22). Tähän aikaan vanhurskaat hallitsevat kuninkaina ja Jumalan pappeina. Johannes sanoo Ilmestyskirjassa: ’Minä näin valtaistumia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta.’ He tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan ne tuhannen vuotta’ (Ilm. 20:4, 6). Tähän aikaan ’pyhät tulevat maailman tuomitsemaan’, kuten Paavali on ennustanut (1 Kor. 6:2, 3). Yhdessä Kristuksen kanssa he tuomitsevat jumalattomat vertaillen heidän tekojaan lakikirjaan Raamattuun ja ratkaisten jokaisen henkilön asian sen mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt. Jumalattomien kärsittäväksi tulevan rangaistuksen suuruus määrätään heidän tekojensa mukaan ja merkitään heidän nimensä kohdalle kuoleman kirjaan.

Kristus ja hänen kansansa tuomitsevat myös saatanan ja pahat enkelit. Sanoohan Paavali: ’Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä?’ Ja Juudas selittää, että Herra ’ne enkelit, jotka eivät säilyttäneet valta-asemaansa, vaan jättivät oman asumuksensa, pani pimeyteen iankaikkisissa kahleissa säilytettäväksi suuren päivän tuomioon’ (Jood. 6).” (8AO 162, 163.)

Keskustelunaiheita:

1. Mitä pyhien osallistuminen jumalattomien tuomitsemiseen (1. Kor. 6:3; Jood. 6) kertoo meille Jumalasta ja siitä, kuinka läpinäkyväksi hän tulee tekemään hyvyytensä ja oikeudenmukaisuutensa siinä, miten hän on käsitellyt synnin ja pahuuden?

2. Lue 2. Moos. 32:32; Ps. 56:9; 69:29; 139:16; Jes. 4:3; Dan. 12:1; Mal. 3:16, VKR; Luuk. 10:20; Ilm. 13:8 ja Ilm. 17:8. Näissä jakeissa mainitaan Jumalan kirja taivaassa. Millaisia asioita kirjaan merkitään? Miksi on tärkeää, että Jumala merkitsee kirjaansa esimerkiksi kyyneleistämme (Ps. 56:9)? Jos Jumala tietää kaiken, mikä kirjan tarkoitus on?